

СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА

КНИЖКА VII

СОФИЯ, СЕПТЕМВРИЙ 1923.

ГОДИНА XVIII

Кавалче

Кавалче тънко, яворово,
На стругъ въртяно и ново,
Кавалче мило, галено,
Съ пришарки вредомъ шарено.

Кога те взема, засвиря,
Засвирва съ мене баиря
И гласъ ти трепва, отива,
Отъ нива татъкъ на нива.

Хорото виешъ, люлѣешъ,
Говоришъ сладко и пѣешъ,
Безъ тебъ не става бѣлянка,
Бѣлянка още седѣнка.

Залагамъ гугла, абичка,
Криваче гладко, торбичка
Ти салъ да ми си кавалче,
Ти салъ, ти, мило другарче!

Н. Монева

